

Egy újabb „hallgató” ember: ismét lapít Géczi József Alajos (MSZP), a mentelmi bizottság elnöke

A politikában, a kormányban, a médiában stb. kialakult és ma már szinte általános „munkamódszer” a nem belülről meghatározott, kellemetlenek, kényesnek, kínosnak érzett, vagy esetleg „csak” munkaigényes kérdések és ügyek elhallgatása. És ha kérdeznak róluk, a hallgatás: intézkedés, kivizsgálás, felülvizsgálat, önkritika, korrekció stb. helyett. Válasz helyett. A felelősség elhárítása. Ahogy honlapom egyik írásának címe – Pál Tibor példája kapcsán – megfogalmazza: *„problémát és kárt okoznak, nem is válaszolnak”*. Semmibe veszik, az állampolgárokat, de még régi ismerőseiket, kollegáikat is. Nem látják el kötelező feladataikat Ez a „hallgatás” az egyik látványos jele annak, hogy nincs kormányzás, amit nem fed el, hogy a sajtóra rátelepedve, kinyilatkoztatásokkal „tartják a kapcsolatot a választókkal”, „tematizálják” a közéletet. Ügyekben Géczi József Alajos, a mentelmi bizottság hosszú évek óta regnáló és a mentelmi jogsértésekben megkerülhetetlen vezetője is csak rövid időre bukkant elő, azóta ismét „elbújik” előlem és a kérdések elől. Volt képviselőtársával szemben engedi meg magának ezt az „ügyes”, „politikus”, valójában *nem gerinces* stílust. Géczi József Alajos Szili Katalin felkérésére sem kíván mozdulni, ezért fordulok a nyilvánossághoz.

Levelek Géczi József Alajoshoz

Mentelmi, összeférhetetlenségi és mandátumvizsgáló bizottság
Magyar Országgyűlés

Géczi József Alajos (MSZP) ismét „hallgató”

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Úr!

2007 decemberében Elnök Úrhoz fordultam, levelem másolatát a Bizottság tagjainak és az Országgyűlés elnökének is megküldtem. Levemre ezúttal Öntől választ kaptam: a felvetett kérdések közül néhányra írásban, a többire pedig olyan ígéretet, hogy 2008 februárjában tisztázó beszélgetésen lesz erre mód.

A beszélgetésre a következő hónapban, márciusban sor került, majd újra találkoztunk, sok minden azonban továbbra is tisztázatlan maradt. Többek között a mentelmi jogsértések kivizsgálása, illetve ennek konkrét módjai. Elnök Úrnak átadtam például azt a beadványt, ami az ellenem az eljárás során elkövetett sorozatos és tömegnyi mentelmi jogsértéseket foglalja össze a bíróság és az ügyészség számára. És így már az Ön számára is. Továbbra sem haladtunk előre a Lendvai Ildikó frakcióvezető asszony által javasolt civil jogászbizottság felállításában, pedig egyetértettünk, hogy abban az Ön frakciójából arra alkalmas képviselőnek mindenképpen részt kellene vennie. Több hónap telt el, már júniusban járunk, de nem sikerült elérnem, hogy az Önök frakciója tagot delegáljon.

Ön bizonyára emlékszik, hogy mit ajánlott fel és abból mi teljesült, a további felsorolástól most eltekintenek.

A képviselők mentelmi joga – mint esetem bizonyítja – fontos garanciája lenne annak, hogy politikai küzdelem ne folyjék az igazságszolgáltatás eszközként való felhasználásával. E jog betartásának ellenőrzése a mentelmi bizottságra tartozik, amit „nem igazán” lát el. Annak megértetésével is adós marad, ami ugyancsak a feladata lenne, hogy a mentelmi jog nem kiváltság. Legalábbis nem lehetne az, ha a mandátumok egyharmadánál többel rendelkező frakciók nem mentesítenék az eljárás alól képviselőiket. Ahogy ez az újságok újra és újra felhangzó propagandájával ellentétben sajnálatos gyakorlattá vált.

Tisztelt Elnök Úr!

Fentiek alapján kérem:

- 1.) 2007. decemberi levelem (mellékelve) még nem reflektált kérdéseire (pl. ügyrend stb.) válaszolni, illetve intézkedni szíveskedjék;
- 2.) a feladatköréből következő és a megbeszélések során külön is vállalt kötelezettségeit (pl. tag delegálása, utolsó szó jogán megismerése stb.) szíveskedjék teljesíteni.
- 3.) kérem, hogy ehhez valamennyi általam elküldött/átadott anyagot újra tekintse át.

Várom válaszát!

Budapest, 2008. június 8.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Úr!

Többször fordultam Hozzád hivatali minőségemben: mint a mentelmi bizottság korábbi alelnökéhez és már második ciklusban az elnökéhez. A hatóságok által elkövetett

mentelmi jogsértésekkel vált ugyanis lehetővé, hogy ellenem a XXI. században koncepciók pert folytassanak és az is, hogy a fellépés ilyen brutális legyen. Ez adott módot személyem elképesztő és éveken át dübörgő lejáratására is.

Számodra is nyilvánvaló, hogy koncepciók eljárást folytattak, és nyolcadik éve folytatnak ellenem. (Ezt 2007. decemberi leveledben elismerted, ahogy előtted Lendvai Ildikó frakcióvezető is.)

A parlament sajnos mégsem lépett fel az ellenem sorozatosan elkövetett mentelmi jogsértések ellen, ahogy a mentelmi bizottság sem. Sőt a következő ciklusban, 2003 őszén Isépy Tamás volt elnök, akkori alelnök – miközben rágalmozási ügyeket említett, és eközben politikusok rágalmozási eseteit politikai hovatartozásuknak megfelelően ellentétesen minősített, olyanokét is, akik nem is voltak képviselők, sem politikusok (Skultéty Sándor) – az én ide nem tartozó, nem rágalmozási ügyemet is felsorolta, sőt azzal kérkedett. Egyben prejudikált: *„a közéletre kényes ellenzék kizárólag borstörési szándékkal nem javasolta Szabadi Béla mentelmi jogának a felfüggesztését, és a bakit csak az Országgyűlés tudta helyrehozni.”* (Jegyzőkönyv: 2003. 10. 06.)

Mindketten és még sokan tudjuk, mi történt 2001. november 6-án, miért alakult így a szavazás végeredménye, ahogy azt is, hogy a mentelmi bizottság a politika látható motívumai miatt nem javasolta mentelmi jogom ismételt felfüggesztését. Ezt bakinak és ennek „helyrehozását”, a szünet és a frakciók számára ezzel az újabb mérlegelés lehetőségének a meg nem adását igazságtételnek feltüntetni, szégyenletes dolog.

Isépy Tamás (Fidesz): nem hívható meg a legfőbb ügyész

Bizonyára emlékszel, hogy a mentelmi bizottság ülésére házi őrizetből bilincsben és pórázon vittek. A politikai motívumokra a legfőbb ügyésztől nem kaphatott választ a mentelmi bizottság, mert Isépy Tamás ellenállása miatt nem lehetett meghívni, hogy adjon magyarázatot. Kovács László mentelmi beszédem után ugyan felszólította Orbán Viktor miniszterelnököt, hogy tisztázza a beszédemben megfogalmazott súlyos állításokat, politikai beavatkozásokat, de aztán „nem erőltette” a választ, ami nem is született meg.

Isépy Tamás akkori bizottsági alelnök (a kormányváltáskor helyet cseréltetek) adta elő 2001 novemberében (mentelmi jogom felfüggesztésekor) a kisebbségi véleményt, Képviselő Úr a többségit. (A bizottság ugyanis éppen a politikai meghatározottságra való tekintettel *nem* javasolta kiadásomat. A plenáris ülésen mégis keresztül erőltették.) Hallottad két évvel később, most már elnökként a kisebbségi véleményt, de nem volt semmi észrevételed ízetlen megjegyzésével kapcsolatban. Még amiatt sem, hogy miért rám hivatkozik, és velem szórakozik, amikor már nem voltam (nem lehettem) országgyűlési képviselő. Következésképpen nem lehettem ott, nem reflektálhattam.

Tóth Éva: Fekete Angyal, Kaiser Ede, Szabadi Béla, Budaházy György stb.

A mentelmi jogsértések tették lehetővé, hogy a politika az igazságszolgáltatást a maga céljaira használja fel. Ebből a tanulságokat a mentelmi bizottságnak le kellett volna vonnia, nehogy a rajtam kipróbált receptet (ahogy ezt a Fideszben konkrétan megígérték, nem is eljárással, hanem egyenesen büntönél fenyegetve meg mindenekelőtt a mai kormányt) másokon is kipróbálják és ezzel egy másik pártot is eltüntessenek a politikai palettáról. Várható, hogy adandó alkalommal ezt a receptet és az alkalmazásában

kipróbált személyeket (apparátust) – most már az egypártrendszer létrehozására – ismét alkalmazni fogják.

Elnök úr nem vetted komolyan a súlyos kérdéseket, hiába kértem, hogy feladatkörödből adódóan működjél közre és nyújtsál segítséget az ellenem elkövetett mentelmi jogsértések felderítésében és kivizsgálásában, a további jogsértések lehetőségének kiküszöbölésében, de legalább csökkentésében. Nem tűrheted el, hogy országgyűlési képviselő ellen a hatóságok törvénysértéseket és alkotmányosértéseket kövessenek el, hogy az igazságszolgáltatást bizonyos politikai erők saját céljaikra használják.

Őrizetben: géppisztolyos kommandós kísér

2008. június 9-én azért kellett levelet írnom, mert korábbi kérdésekre, illetve kötelezettségek nem teljesítésére nem sikerült Tőled választ kapnom. De sajnos erre a sürgetésre sem reflektáltál, pedig a rendelkezésre álló 30 nap már régen eltelt. Kellemetlenül érzem magam, amikor hivatalos válaszadási határidőre kell hivatkoznom, holott akár telefonon azonnal választ kellett volna kapnom. Figyelemmel kellene lenned ugyanis arra is, hogy már lassan nyolc éve folyik az eljárás és különösen arra, hogy volt képviselőtársadról van szó, akit éppen a parlamenti munka „hiányosságai” (valójában súlyos hibái és elfogultságai) hoztak ilyen helyzetbe. Tehát az empátia és a kollegialitás is más munkastílust indokolna. De az ésszerűség is, hiszen a „kitérés”, a nem válaszolás – miközben megsérti az ügyrendet és a hatályos törvényt –, semmiképpen nem lehet „megoldás” ebben az ügyben. Már csak azért sem, mert bár számomra az említett „stílus” nagyon megalázó és sértő, olyan fontos kérdésekről van szó, hogy nem törődhetek bele „hallgatásodba”. Az életemről, a munkámról, az egzisztenciámról és a presztízsemről van ugyanis szó. És Elnök Úr közreműködése nemcsak fontos, hanem megkerülhetetlen.

Hallgatni és elhallgatni tehát biztosan nem fogok, mert nem tehetem meg. Szeretnék ugyanakkor a lényegi kérdésre koncentrálni. Nem Veled kívánok tehát Elnök Úr vitázni és különösen nem a nyílt színen. Ezért is írtam meg mostani leveletem. Ha viszont belátható időn (néhány napon) belül nem kapok Elnök Úrtól megfelelő választ, akár levélben, akár telefonon, kénytelen leszek mérlegelni, hogy eddigi leveleimet esetleg ne kezeljem-e nyílt levélként.

Szabadinál és Budaháznál az ügyész is ugyanaz volt

Számítok Elnök Úr gyors és konstruktív válaszára. Ezt megkönnyítendő, melléketként csatolom a közvetlen előzményeket, június 9-én elküldött leveletem és mellékletét.

Budapest, 2008. július 21.

Üdvözlettel:

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://www.szabadibela.hu/>